

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2002 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 104 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΛΕΠΤΟ
Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 54626 Τηλ. 0310 530.756 - 0310 538.495

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΕΙΧΕ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Την μεγαλύτερη επιτυχία των τελευταίων χρόνων είχε ο χορός του Συλλόγου μας που έγινε στις 1 Μαρτίου στο χορευτικό κέντρο "Τροβαδούρος" στη Θεσσαλονίκη.

Στην οργάνωση αυτή συνέβαλαν όλα τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου, την μεγαλύτερη όμως μερίδα είχε ο αντιπρόεδρος μας κ. Δημητριάδης Νικόλαος ο οποίος μαζί με τον Γεν. Γραμματέα κ. Μυλωνά Ιωάννη επέμεναν στην επιλογή του κοσμικού αυτού Κέντρου και περνώντας όλες τις δυσκολίες πέτυχαν τον καλύτερο χορό μας.

Η συμβολή βέβαια της προέδρου κ. Τσίκουτα-Γκίκογλου Ελένης και όλων των μελών της Διοικ. Επιτροπής του παραρτήματός μας στη Ν. Τρίγλια ήταν σημαντική στην ανεπανάληπτη αυτή επιτυχία.

Ο χορός αυτός ήμισε τις καλές εκείνες εποχές από τα πρώτα χρόνια ιδρύσεως του συλλόγου μας.

από τη Ν. Τρίγλια.

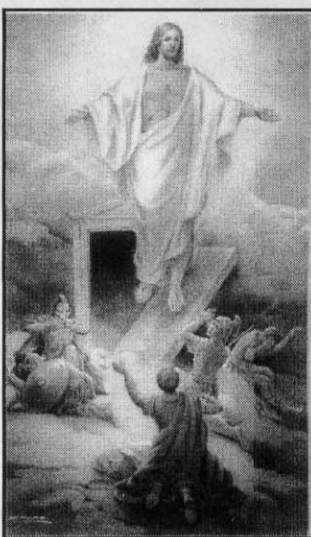
Ο πρόεδρος μας κ. Μάκης Στεργίου χαιρέτησε όλους τους συμπατριώτες μας

του Συλλόγου γιατί όπως είπε είναι ιδιαίτερη τιμή και χαρά σε μας να προσφέρουμε όσα μπορούμε περισσότερα στους συμπατριώτες μας Τριγλιανούς.

Ο Γεν. Γραμματέας κ. Μυλωνάς Ιωάννης αναφέρθηκε στην άριστη συνεργασία που έχει ο Σύλλογός με το Παράρτημά μας στη Ν. Τρίγλια και συνεχάρη το συμβούλιο του

Παραρτήματος για τις πολλαπλές εκδηλώσεις που πραγματοποιεί στη Ν. Τρίγλια.

Η πρόεδρος του Παραρτήματος μας κ. Γκίκογλου Ελένη έκανε ένα σύντομο απολογισμό των μέχρι σήμερα *Συνέχεια στην 2η σελίδα*

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

ΕΥΧΟΝΤΑΙ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΥΣ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Φάνηκε για ακόμη μία φορά πόσο ενωμένοι και αγαπημένοι είναι οι Τριγλιανοί και πσο κοντά βρίσκονται στο σύλλογό μας.

Η αίθουσα ήταν κατάμεστη κυρίως από τους Τριγλιανούς της Θεσσαλονίκης αλλά και από αρκετούς που ήρθαν

και τον καθένα χωριστά ευχόμενος σε όλους υγεία, αγάπη και χαρά.

Ο αντιπρόεδρος κ. Δημητριάδης Νικόλαος παρουσίασε όλους τους επισήμους παρευρισκομένους και τόνισε την απόφαση του Διοικ. Συμβουλίου να συνεχίσει την λειτουργία

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα
δραστηριοτήτων του

οργάνωση έφυγαν πολύ
ευχαριστημένοι και με την

βρισκόμαστε και σε άλλες
εκδηλώσεις.

ανταποκρίθηκαν στην
πρόσκληση και
συμμετείχαν στον χορό και
τους δηλώνει ότι θα
συνεχίσει να προσφέρει
και άλλες ευκαιρίες για την
αλληλογνωριμία και την
διασκέδαση των
συμπατριωτών μας.

Στην εκδήλωση αυτή μας
τίμησαν οι Βουλευτές
Χαλκιδικής κ. Πάππας
Βασίλειος και Φλωρίνης
Αθηναίος, οι Δημοτικοί
Σύμβουλοι Μήτσου
Ιωακείμ (πρώην πρόεδρος
του συλλόγου μας),
Τσομπανέλης Ανέστης και
Μουχτάρογλου

Παραρτήματος και
ανακοίνωσε ένα πλούσιο
πρόγραμμα εκδηλώσεων
για το προσεχές μέλλον.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα
ενότητας και αγάπης
χόρεψαν οι Τριγλιανοί
μέχρι τις πρωινές ώρες.

Πλούσια δώρα κέρδισαν
αρκετοί από τη
λαχειοφόρο αγορά που
έκαναν με μοναδικό τρόπο
ο Γεν. Γραμματέας μαζί με
τον σύμβουλο κ.
Γρηγοριάδη Ντίνο.
Ενθουσιασμένοι όλοι τόσο

ευχή να είμαστε γεροί και Το Διοικητικό Συμβούλιο

Απόστολος, ο Πρόεδρος
της Ποδοσφαιρικής
ομάδας της Ν. Τρίγλιας κ.
Ευγενίου Ευστράτιος.

Ξεχωριστή ήταν η
παρουσία ενός τμήματος
των χορευτικών ομάδων
του Συλλόγου Νέων της Ν.
Τρίγλιας, που άνοιξε τον
χορό και ενθουσίασε με
την απόδοσή του όλους
τους παρευρισκομένους.

Και του χρόνου να 'μαστε
γεροί.

από το πολύ ωραίο μαγαζί, να συνεχίσουμε μέσα από του Συλλόγου ευχαριστεί
όσο και από την άρτια τον σύλλογό μας να όλους όσους

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΣΜΥΡΝΗΣ

Επιμέλεια του Ιατρού Στάθη Δημητρακού

Η ζωή, η δράση, η θυσία, του Αγίου, του Εινομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης, του πατριώτη μας Τριγλιανού Δεσπότη Χρυσόστομου (Καλαφάτη) ενέπνευσε τους ποιητές.

Τα παρακάτω ποιήματα είναι σταχολογημένα αποσπάσματα από συλλογές και δημοσιεύματα.

Ο κορυφαίος σατυρικός ποιητής Γεώργιος Σουρής γράφει έμμετρα στο "Ρωμιό" στις 8.9.1907 λίγες μέρες μετά την ανάκληση από την Μητρόπολη Δράμας τα εξής προφητικά:

Στέφανος και για τον Δράμας
τον παπά τον ήρωά μας.
Άφοβος, ανδρειωμένος
για την Πίστη για το Γένος
δείχνει στήθος μαχητού
μπρος στις λόγχες του στρατού.

Δεν τον σκιάζει του νιζάμη μήτε λόγχη και μαχαίρα
μήτε δεσποτών φοβέρα.

Φτερουγίζουν στη μορφή του πόθος κι' όνερα μεγάλα
κι' αν τον πνίξουν στην κρεμάλα.

θ' αντηχούν αγγελικά του δεσπότη οι προσευχές
για παλικαριών ψυχές.

Άφοβος, ανδρειωμένος
για την Πίστη για το Γένος
βροντή κάνει την λαλιά του
και πετά με τον αϊτό
που ραγιάδων βογκητό
τον ξυπνά μεσ' στη φωλιά του.

Δόλια σκλάβα, 'μπρος μας πάλι φέρε την κυγή την
πρώτη,

βγάξε δεσποτάδες σαν της Δράμας τον δεσπότη.

Συ προμάχων δείχνε τάφους και στα χώματι σου μέσα
σμίγε λεβεντιές με ράσα Γαβριήλ και Παπαφλέσσα,

κι' ας ξεπλύνουν στα νερά των ιεροί σου ποταμοί
της σημαίας της γαλάζιας και του Γένους την τιμή.

Μιας ξεφυλλισμένης δάφνης εσύ σκόρπ' ακόμα φύλλα
μεσ' στην τόση ξεραϊλα

και δυνάμωνε το Γένος, όπως στις σκλαβιάς τα χρόνια,
κι' ας χαράζουν ίχνη δόξης των Ολύμπων σου τα χιόνια.

Ρόδιζε συ χειμωνιές μ' αιματοβαμμένα κάλλη
κι από θάλασσα και γη να βοά βοή μεγάλη:

Σάτυρος γι' αυτούς που ζούνε μεσ' στην μάχλας την
μητέρα,

Πίνδαρος γι' αυτούς, που πήγαν να πεθάνουν' εκεί πέρα.

Και παρακάτω στο ίδιο φύλλο:

Έμαθα πως ανεκλήθη μέσω τόσης καταγίδος

και της Δράμας ο Δεσπότης

Κι' ιδού, φώναξαν τα πλήθη,
του Χριστού και της Πατρίδος

Λειτουργός και στρατιώτης.

Νάτος ο μητροπολίτης με τα χέρια σηκωμένα

τους αγώνας ευλογεί
και με μάτια βουρκωμένα
χαίρε, λέγει ηρώων γη.

Και με τούτον τον Παπά κάθε φρόνημα ψηλώνει

κι εγώ βλέπω κάποιο χέρι

με σταυρό και με μαχαίρι

που το Γένος ευλογεί

και το κράτος φασκελώνει.

Ο Εθνικός ποιητής Κωστής Παλαμάς στη συλλογή "Περάσματα και χαιρετισμοί" Αθήνα 1931 γράφει το ποίημα "Χρυσόστομος" αφιερωμένο στον Σ. Λοβέρδο που έγραψε το χρονικό του.

("Ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος" - Σπυρίδων Λοβέρδος - έγραψε Αθήνα 1929).

...Μα δεν της φτάνει της ζωής κυρίαρχη στον αιώνα
να ζη, αν το βλέμμα της δεν πάει βαθιά, πέρα από κείνη,
πορφυρογέννητη Ψυχή, του ιδανικού κορώνα,
των επιγείων καταφρονήτρα υπέρτατη, Αγιοσύνη!

Εσύ δεν άκουες τη φωνή που έλεγε πέρνα! Σώσου!

Θύμα και σώστης, όλα εσύ, και αμνός ο Ποιμενάρχης,

και με τη Σμύρνη σου μαζί κι απάνου απ' το λαό σου

και στις ιδέας τους ουρανούς - δεν πέρασες - υπάρχουνς....

Ο Γιώργος Αθάνας, με το τίτλο "Χρυσόστομος". Ανθολογία Μαγγανάρη. Αναφέρεται στην Σμύρνη.

...Αιώνια πια Σα σύννεφο βαθύ θα σε σκεπάξει,
το μαύρο κ' αιματόβαφο του Χρυσοστόμου ράσο!

Η Μαρία Κουρατζοπούλου στην Εφημερίδα "Προσφυγικός Κόσμος" 14.11.1965.

"Στον Ανδριάντα του Χρυσοστόμου Σμύρνης".

Η μορφή σου στο χαλκό ή στο μάρμαρο για τους άλλους

για μας ηλιοφώτιστη ζη στην καρδιά μας

στην εξάισια μέρα του Μάη - τη μεγάλη στιγμή

που τα όπλα του στρατού μας βλογούσες

σ τ ' α κ ρ ο γ ι ά λ ι

της Σμύρνης.

Κι' όταν σίφουνας

μαύρος σε συντρίμμα το

θάμα σωριάζει

κι' απ' τον πόνο, σπαράζει

η βαριόμοιρη χώρα απ'

άκρη ως άκρη

στη φυγή, στου χαμού την

αντάρα,

παραστάτης κι ελπίδα Συ

μονάχα στο πλευρό μας

θα μείνεις

αψηφώντας τη μοίρα....

Συνεχίζεται στο

επόμενο φύλλο

Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Χάψα 1
Τ.Κ. 546 26
Εκδότης - Διευθυντής
Μυλωνάς Ιωάννης
Δημητριάδης Νικόλαος

Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Α^{φοι} ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Αν. Θράκης 21
Τηλ. 914.464

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΣΜΥΡΝΗΣ

Επιμέλεια του Ιατρού Στάθη Δημητρακού

**Η Μαρία Κουρατζοπούλου στην Εφημερίδα
"Προσφυγικός Κόσμος" 14.11.1965.
"Στον Ανδριάντα του Χρυσοστόμου Σμύρνης".**

Η μορφή σου στο χαλκό ή στο μάρμαρο για τους άλλους
για μας ηλιοφώτιστη ζή στην καρδιά μας
στην εξαίσια μέρα του Μάη - τη μεγάλη στιγμή
που τα όπλα του στρατού μας βλογούσες
στ' ακρογιάλι της Σμύρνης.

Κι' όταν σίφουνας μαύρος σε συντρίμια το θάμα
σφωριάζει
κι' απ' τον πόνο, σπαράζει η βαριόμοιρη χώρα απ' άκρη
ως άκρη
στη φυγή, στου χαμού την αντάρα,
παραστάτης κι ελπίδα Συ μονάχα στο πλευρό μας θα
μείνεις
αψηφώντας τη μοίρα....

**Ο Γιάννης Μανίκας στην ποιητική συλλογή
"Οδοιπορικά" Αθήνα 1972
"Ο Σμύρνης Χρυσόστομος".**

... Δεν θα κλείσουμε ποτέ την πόρτα.
Σαν ποτάμια θα γυρίσουμε
διαβαίνουν οι ημέρες και η μία
διαδέχεται την άλλη.
Το λέει ο Άγιος - ο Σμύρνης Δεσπότης.

**Ο Αυρήλιος Ευστρατιάδης Φιλολόγος της προτύπου
Ευαγγελικής Σχολής Νέας Σμύρνης στο αφιέρωμα
"Ιωνία" 1922-1972, έκδ. Δωδώνη, Αθήνα 1972
"Χρυσόστομος Σμύρνης".**

...Πριν έντεκα χρόνια είχε υμνήσει το "ενδόξως

θνήσκειν'
έντεκα χρόνια πριν απ' το θάνατο
τον δικό του.

"Όταν Αρχιερείς καίωσιν εαυτούς ως λαμπάδας
ενώπιον του ειδώλου της πατρίδος..
το μνημόσυνο των δεν εναρμονίζεται με δάκρυα και
θλίψιν
αλλά με υπερηφάνειαν" είπε "και αγγαλλίασιν".....

**Ο Ρώνας Σωκράτης στο ποίημα "Ράσα" από τη
συλλογή "Θρύλοι και παινήματα για τις χαμένες
πατρίδες" Ανθολογία Μαγγανάρη.**

...Τι κι αν Σε σύραν απ' το θρόνο Σου,
τι κι αν Σου πήρανε στους τουρκομαχαλάδες της ανάσα;

Δεν μπόρεσαν τα νύχια, ούτε και τα δόντια τους
να Σου ξεσκίσουν, να Σου πάρουνε τα ράσα....

**Ο Μικρασιάτης διαπρεπής γιατρός Ακτινολόγος
Ισίδωρος Γ. Γούναρης στην εφημερίδα
"Προσφυγικός Κόσμος" 6.1.1979
"Στον Εθνομάρτυρα Χρυσόστομο Σμύρνης".**

... Μαχητής φλογερός, φλόγισες τις ψυχές, Χριστιανών
το σκάφος
Ιστορικές καταβολές και παραδόσεις της Φυλής
εκκήρυττες με πάθος
Φανατικός αγωνιστής, βάρδος ενθουσιώδης, της
Παλιγγενεσίας
Θέλησες με την στάση Σου, και πάλι να τονίσεις, το
πνεύμα της Θυσίας....

ΟΙ ΠΑΡΑΜΥΘΑΔΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

του Σταύρου Μαργαρίτη

Η Παλιά Τρίγλια ήταν τόπος παραγωγικός και όχι
εμπορικός. Στα γράμματα ήταν η μόνη κωμόπολη που
έβγαζε μορφωμένους και διανοούμενους (δασκάλους,
γιατρούς, φαρμακοποιούς και ιεράρχες).

Η βασική της παραγωγή ήταν η ελαιοκαρπία και σε
μικρότερη έκταση η σηροτροφία (κουκούλια). Οι
μεγαλοκτηματίες διατηρούσαν στα κτήματά τους
ντάμια (μικρά αγροτόσπιτα) και έκαναν νταϊφάδες
(παρέες) από 25-30 άτομα εργάτες για τον τρύγο της
ελιάς και τις καλλιέργειες των κτημάτων.

Εκείνη την εποχή όλα γινόντουσαν δια της χειρός,
λισγάρισμα, τσαπίσματα κλπ. και επειδή στη Μικρασία
έκανε βαρυχειμωνιές αναγκαστικά υπήρχαν αυτά τα
ντάμια για να προφυλάγεται ο κόσμος από τις
κακοκαιρίες, βροχές, χιόνια, παγωνιές. Την εποχή
εκείνη δεν υπήρχαν τα οκτώρα εργασίας, όπως είναι
εδώ σήμερα, εκεί τότε οι άνθρωποι δούλευαν από νύχτα
σε νύχτα. Όταν λάχαινε να χαλάσει ο καιρός
συγκεντρωνόντουσαν όλοι μέσα στα ντάμια.

Στον ταϊφά ήσαν μερικοί παραμυθάδες, αγράμματοι
που όμως είχαν τέτοιο λέγειν και τέτοιο ταλέντο, όπου
δεν τους έφθαναν ούτε οι σημερινοί μορφωμένοι
μυθιστοριογράφοι. Ένα παραμύθι διαρκούσε πολλές
εβδομάδες και τελειωμό δεν είχε.

Και σαν τέτοιος παραμυθάς, από τους κορυφαιούς,
ήταν ο Λεωνίδας Τοπάλης, γι' αυτό και οι εργάτες
ρωτούσαν από βραδύς να μάθουν ο Μπαρμπαλωνίδης
με ποιο ταϊφά και σε ποια νούλιο θα πάει.

Τ' αφεντικά όμως δεν τον ήθελαν, όχι που δεν ήταν
εργατικός, αλλά επειδή γινόντουσαν χασομέρια από
τους εργάτες. Οι εργάτες έλεγαν στ' αφεντικά "άμα δεν
έρτει ο Μπαρμπαλωνίδης και εμείς δεν έρχομαστε στη
δουλειά" και έτσι αναγκαστικά υπέκυπταν τ' αφεντικά.

Εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν τα σημερινά μέσα
ψυχαγωγίας κινηματογράφοι, τηλεοράσεις,
ραδιόφωνα, έπαιζαν ένα θέατρο από ηθοποιούς
Τριγλιανούς, υπήρχαν και αυτοί οι παραμυθάδες που
περνούσε ο κόσμος τον καιρό του.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο σύλλογός μας και το Παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια διοργάνωσαν σε κεντρικό ξενοδοχείο της Θεσ/νίκης εκδήλωση κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Παρουσία πάρα πολλών Θεσσαλονικέων μελών του συλλόγου μας αλλά και συμπατριωτών μας από τη Ν. Τρίγλια ο Πρόεδρος του συλλόγου μας κ. **Μ. Στεργίου** εν μέσω των μελών του διοικ. Συμβουλίου και της Προέδρου του Παραρτήματος κ. Γκίκογλου Ελένης έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Το νόμισμα έπεσε στο Παράρτημά μας στην Ν. Τρίγλια δείγμα του ότι θα συνεχίσει, όπως εδώ και

κ. **Μυλωνάς Ιωάννης** τον λόγο πήρε ο πρώην πρόεδρος του συλλόγου μας κ. **Μήτσου Ιοακείμ**, ο

Λαογραφικό μας Μουσείο στη Ν. Τρίγλια, στους Προέδρους της τότε κοινότητας της Ν. Τρίγλιας

Ο πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. **Μάκης Στεργίου** κόβει την πίτα.

οποίος μέσα σε ένα συγκινησιακό κλίμα

που παρέχώρησαν τον χώρο και στήριξαν την ανέγερση του κτιρίου όπου στεγάζεται το Πολιτιστικό μας κέντρο και το Λαογραφικό μας Μουσείο.

Τέλος η Πρόεδρος του Παραρτήματός μας κ. **Γκίκογλου Ελένη** αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του Παραρτήματος και κάλεσε τις Τριγλιανές της Θεσ/νίκης κάθε δεύτερη Τρίτη να πηγαίνουν και να συμμετέχουν στην

Η εκδήλωση έκλεισε με την προβολή μιας ταινίας-βίντεο όπου με ποικίλα συναισθήματα και έκδηλη την συγκίνηση στα πρόσωπα όλων είδαν και άκουσαν την ιστορία της πατρίδας μας, την περιπέτεια του ξεριζωμού αλλά και την περιπετειώδη εγκατάσταση στην Ν. Τρίγλια από τους δικούς μας ανθρώπους που σήμερα δεν ζουν πια όπως τον **Απόστολο Τσίτερ**, τον **Χρυσό Καβουνίδη**, την **Κατερίνα** την **Μαστρογιάννη** (την **Καρατασού**), την **Αντωνία** την **Σπανδωνή**, τον **Αρβανίτη** τον **Απόστολο** (τον **Καμίνη**), τον **Δημήτρη** τον **Μαστρογιάννη**.

Η ωραία αυτή εκδήλωση ήταν προσφορά του συλλόγου μας στους Τριγλιανούς, σ' όλους τους καλούς μας συμπατριώτες που μπόρεσαν να 'ρθουν.

Θα συνεχίσουμε και με άλλες εκδηλώσεις να κρατάμε την μνήμη και την ιστορία μας.

Η πολύχρονη λειτουργία του συλλόγου μας θα συνεχιστεί γιατί ο σύλλογός μας αγκαλιάζει πια όλους τους Τριγλιανούς της Θεσ/νίκης, της Ν. Τρίγλιας,

είκοσι-επτά χρόνια, να λειτουργεί και με τις πολλαπλές εκδηλώσεις του να διατηρεί την ιστορία και την παράδοση της χαμένης μας πατρίδας Τρίγλιας.

Τυχερή της χρονιάς ήταν η συμπατριώτισσα μας κ. **Σγουρή-Γρηγορίου Καλλιούλα** οποία κερδίζοντας το νόμισμα στα πιτάκια που μοιράστηκαν πήρε ως δώρο μια πολύ ωραία εικόνα της Παναγίας.

Στη συνέχεια αφού καλωσόρισαν τους καλεσμένους τόσο ο αντιπρόεδρος κ. **Δημητριάδης Νικόλαος** όσο και ο Γεν. Γραμματέας

αναφέρθηκε στην τότε ανάγκη ιδρύσεως του συλλόγου μας από τους φλογερούς συμπατριώτες μας της Θεσ/νίκης το 1961, στην διαχρονική μέχρι σήμερα παρουσία του, στους σπουδαίους Τριγλιανούς του τον υπηρέτησαν στα Διοικ. Συμβούλια, τους ακούραστους συμπατριώτες μας που στήριξαν τα Παραρτήματα μας τόσο στην Ν. Τρίγλια όσο και στη Ραφήνα, στις σπουδαίες κυρίες της Ν. Τρίγλιας που με τη δική τους φροντίδα οργάνωσαν και λειτουργούν το

Ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου μας, **Γιάννης Μυλωνάς** απευθύνει χαιρετισμό

συνάντηση των γυναικών της Ν. Τρίγλιας στο Πολιτιστικό μας κέντρο.

της Ραφήνας και όλου του κόσμου.

ΠΑΛΙΑ ΤΕΝΕΔΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

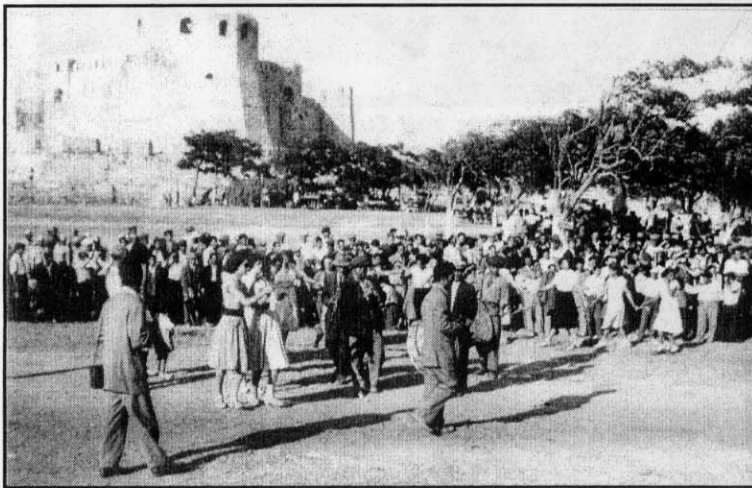
του Νίκου Αρβανίτη

Από μικρό παιδί θυμάμαι, ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες, να πηγαίνονται στο σπίτι μας διάφοροι Τενεδιοί πατριώτες απ' όλα τα μέρη της γης και να ζητούν να μάθουν τι απέγιναν οι συγγενείς τους, αν υπάρχουν, που ζουν, που εργάζονται. Ήταν αδιανόητο για τον παππού μου και την γιαγιά μου Νικόλα και Μαρίκα Ψαθά, να μην φιλοξενηθούν και να μην τους δώσουν διάφορα μικροδώρα όπως κρασί, ούζο, ξηρούς καρπούς, τραχανά ή κάποιο εργόχειρο απ' αυτά που φιλοτεχνούσε η μητέρα μου Ελισάβετ. Εκεί άκουγα διάφορες ιστορίες και διηγήσεις τους για την ζωή τους στο νησί μας για δουλειές, χαρές και λύπες.

Συχνή αναφορά γινόταν στο πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής ένα ξωκλήσι που από τη θέση που διάλεξαν να το χτίσουν οι ευσεβείς και πανάξιοι Έλληνες του νησιού μας ευλογεί και προστατεύει όλο το Αιγαίο Πέλαγος. Εκεί λοιπόν στο τεράστιο προαύλιο χώρο (περίπου 100 στρεμ) γινόταν η λειτουργία και η απαραίτητη επίσκεψη στο αγίασμα όλων μα όλων των κατοίκων δεδομένου ότι τα 3/4 των κατοίκων έμεναν στα ΝΤΑΜΙΑ παρακολουθώντας και επιβλέποντας όλες τις απαραίτητες φροντίδες των αμπελιών, ψαρεύοντας ή θερίζοντας μια και βρισκόντουσαν στο κατακαλόκαιρο (26 Ιουλίου). Μαζί τους αντάμωναν και οι υπόλοιποι που φρόντιζαν την λάτρα των σπιτιών στην χώρα.

Εκεί λοιπόν μετά τη λειτουργία γινόταν

τρικούβεργο γλέντι με τοπικές ορχήστρες και φαγητά, τα οποία η κάθε Τενεδιά καλονοικοκυρά από βραδύς μαγείρευε (και ο μολογουμένως μαγειρεύουν ακόμα καλά και τέλεια), καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια να ξεπεράσουν σε γεύσεις η μια την άλλη. Πρωταρχική θέση στο τραπέζι κατείχαν τα ντολμαδάκια, διάφορα ψαρικά, η μανέστρα με το

κρέας, φουρνιστά κατσίκια και αρνιά, απαραίτητα η τραχανόπιτα, τα κουλουράκια, ο υπέροχος κουραμπιές και διάφορα γλυκά με βάση το σταφύλι.

Απ' τη μεριά τους δε όλοι οι άνδρες έπρεπε να κουβαλήσουν το καλύτερο κρασί και με την ευκαιρία να διαλαλήσουν το πρώτο και καλύτερο καύχημα βέβαια του καθενός που ήταν το σταφύλι τσαούσι, και διάφορες άλλες πρώιμες ποικιλίες. Με το λόγερμα όλες οι κοπελιές έβαζαν ότι καλύτερο φόρεμα είχαν και όλοι μαζί αντάμωναν στο μεγάλο αλάνι (πλατεία) κάτω από το κάστρο του νησιού μας και εκεί πλέον συνεχιζόταν το γλέντι και όποιος άντεχε-άντεχε. Η μουσική των ντόπιων

οργανοπαικτών αντιλαλούσε στα απέναντι Μικρασιατικά παράλια που τα κατοικούσαν Τούρκοι και Έλληνες.

Αδιάψευστος μάρτυρας όλων αυτών μια φωτογραφία κειμήλιο που μαζί με άλλες έχω στο γραφείο μου. Με την πάροδο του χρόνου πολλές συζητήσεις για να οργανώσουν όλους αυτούς τους Τενεδιούς της διασποράς σε σύλλογο

τους ανακοινώθηκε η πρόθεσή μας και αποφασίστηκε με δάκρυα στα μάτια των περισσότερων παππούδων, η δημιουργία του συλλόγου με μπροστάρηδες τους Νικόλαο Αρβανίτη, Βασίλη Σάλτο, Μαρία Πολίτου, Μαρία Αντονέλη, Δέσποινα Αρβανίτη, Γεώργιο Κουτσάκη. Γρήγορα συγκεντρώσαμε τον απαραίτητο αριθμό μελών για νόμιμη λειτουργία του συλλόγου μας με το όνομα "Σύλλογος Απανταχού Τενεδιών" με σήμαδιασταυρωμένου πέλεκη με 'να τσαμπί σταφύλι, παράσταση παρμένη από αρχαίο νόμισμα της Τενέδου που βρήκε ο Σάλτος Βασίλης σε κάποια απ' τα βιβλία που αναφέρονται στο νησί μας.

στην Ν. Τένεδο, μετά την εμφάνιση του 1965 και με τα γνωστά γεγονότα της Κύπρου και του νεότερου ξεριζωμού του νησιού μας όπως οι οικογένειες του Γεωργίου Ευδαίμων-Δήμα, Αναστασίου Βασιλούδη, Σάλτου Ανδρομάχης, Ποντικάκι Αργύρη, Σφακανό Μανώλη, Δημητρίου Δήμου, Αρβανίτη Δημητρίου, γινόταν χωρίς αποτέλεσμα.

Με το πλήρωμα του χρόνου (1998) σε κάποια από τις μεταξύ μας συζητήσεις με το Βασίλη Σάλτο αποφασίσαμε τη δημιουργία αυτού του συλλόγου με σιγουριά συγκεντρώνοντας όλους τους εναπομείναντες μεγάλους σε ηλικία Τενεδιούς στο καφενείο του Κουτσάκη, όπου εκεί

Σκοπός μας ήταν και είναι (σύμφωνα με το καταστατικό μας) να μαζέψουμε όλους τους Τενεδιούς, Μικρασιάτες και μη στο σύλλογό μας, να δώσουμε και πάλι την ευκαιρία να σμίξουν οι συγγενείς μας, και να βρουν τις ρίζες τους. Σκοπός μας είναι να δώσουμε ελπίδα, χαρά, αγάπη, πατριωτικό παρόν στους εναπομείναντες στο νησί 40 μόνιμους Έλληνες, που τους καλοκαιρινούς μήνες γίνονται πάνω από 200-250, που κρατάνε πεισματικά ανοικτή την πόρτα τους σε κάθε πατριώτη Έλληνα που τους επισκέπτεται και να συλλειτουργήσουμε αυτό που οι ρίζες μας αναγκάστηκαν να αφήσουν πίσω από λάθη πολιτικώντηδων και άλλων. Να συγκεντρώσουμε τα κειμήλια που οι

Συνέχεια στην 7η σελίδα

ΠΑΛΙΑ ΤΕΝΕΔΟΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

του Νίκου Αρβανίτη

Συνέχεια από την 6η σελίδα
 πρόγονοί μας από αιώνες
 δωρίζουν και χαρίζουν
 στον υπέρλαμπρο ναό της
 Θεοτόκου του νησιού μας,
 τα οποία βρίσκονται
 φυλασσόμενα σε Τενεδιά
 χέρια.

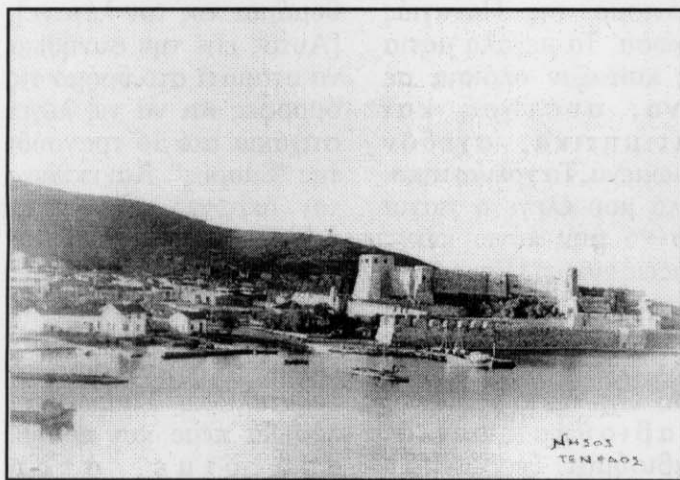
Με αφορμή την
 φωτογραφία που δείχνει το
 πανηγύρι της Αγίας
 Παρασκευής αποφασίστη-
 κε να γίνεται το αντάμωμα
 των Τενεδιών της γης μια
 φορά το χρόνο στην χάρη
 της Αγίας Παρασκευής,
 πράγμα που γίνεται 3
 χρόνια τώρα. Προσωπικά
 έχω κάνει τάμα στην χάρη
 της να συνεχίζω σε όλη
 μου τη ζωή με την
 οικογένειά μου, ακόμη και
 μόνος, πράγμα που δεν
 χρειάστηκε γιατί πλέον το
 πανηγύρι της Αγίας
 Παρασκευής είναι θεσμός.

Στην όλη προσπάθειά
 μας αμέριστη και
 ανιδιοτελής βοήθεια
 γίνεται από το συμβούλιο
 του συλλόγου που το
 εκπροσωπούν οι
 Ποντικάκης Αργύρης,
 Σάλτος Βασίλης,
 Κουτσάκης Γεώργιος,
 Μαρία Αντωνέλη, Μαρία
 Ποθητού, Δέσποινα
 Αρβανίτη, Νικόλαος
 Μάνιος. Καταξιωμένα
 άτομα που μπορούν να
 απευθύνονται σ' αυτούς
 και μόνο σ' αυτούς όσοι
 και όποτε το επιθυμούν και
 στα τηλέφωνα 03730
 22.439, 53.366, 53.207,
 53.357, 51.137 FAX
 03730-792123. Τεράστια
 συμπαράσταση του
 καθηγούμενου της Ιεράς
 Μονής Κουτλουμουσείου
 Αγίου Ορους
 Χριστόδουλου και του
 Ιερομόναχου του, οι οποίοι
 μας ευλογούν και θα μας
 ευλογούν μια και θα
 βρίσκονται μαζί μας στο
 αντάμωμα του νησιού μας.
 Μαζί μας είναι και ο
 σύλλογος Μαξιμιλιανών

Δράμας-Σερρών οι οποίοι
 μας συμπαράστανται με
 την Βυζαντινή τους
 χορωδία. Ένε μεγάλο
 ευχαριστώ στο δημοσιο-
 γράφο Παντελι Σαββίδη
 και το τηλεοπτικό
 συνεργείο της ET3 που
 έκανε γνωστή την
 προσπάθειά μας στο
 Πανελλήνιο.

Δεν μπορώ να ξεχάσω
 την ουσιαστική βοήθεια
 τρία χρόνια τώρα του
 φίλου μου Νίκου Κράνη
 και της συζυγου του
 Δέσποινας. Στην
 προσπάθεια μου να βρω

θαλάσσης για να μας
 ευλογήσει και συλλειτουργ-
 γήσει με τους υπόλοιπους.
 Πώς να μην αναφέρω στην
 προσπάθειά του φίλου μου
 Λευτέρη Μενεγού και της
 συζυγου του Υπαπαντής
 που επί ένα χρόνο
 δούλευαν τα τραγούδια
 και τους χώρους του
 Νησιού μας για να τα
 παρουσιάσουνε ξεκινώ-
 ντας με δικά τους έξοδα
 από το νησί της Πάρου όλα
 τα υπέρλαμπρα αστέρια
 που απαρτίζουν το
 χορευτικό τους. Πώς να
 μην νιώσεις περηφάνια

λόγια να εκφράσω τις
 ευχαριστίες μας στο
 Δεσπότη μας Φώτιο που
 απλόχερα μας ελογεί και
 μας Αγιάζει στέρεψε ο
 νους μου. Τι να πρωτοπεί
 κανείς για την Αγία και
 χωρίς υστεροβουλία
 μορφή του που τόσο βαθιά
 είναι ριζωμένη στην
 Ελληνόρθοδοξη
 Χριστιανοσύνη. Πώς να
 μην σε πιάσει ρίγος και να
 μην δακρύσεις όταν
 φέρνεις στο νο σου την
 γαλήνια μορφή του και
 θυμάσαι τους λόγους του
 στο καλωσόρισμα μας.
 Πώς να μη θυμηθείς τον
 Παπά-Παναγή που χρόνια
 κρατάει ανοιχτή την
 Εκκλησία μας. Γι να πεις
 για το Δεσπότη Μύρας
 Πικιάς Χρυσόστομο που
 έκανε ολόκληρο ταξίδι δια

όταν όλα αυτά τα
 Ελληνόπουλα με τις
 στολές του Νησιού μας
 χορεύουν μπροστά στο
 Δήμαρχο του νησιού μας
 και τις υπόλοιπες αρχές
 του τόπου παρουσία όλου
 του νησιού σχεδόν 2000
 ατόμων.

Πώς είναι δυνατόν να
 φύγει από την μνήμη σου η
 μορφή των τοπικών
 κατοίκων όπως του
 Γιώργου Σταρένιου, του
 Φώτη και Θεολόγη
 Αρβανίτη, του Γέρου
 Τσίκνα, του Ορεόπουλου
 και όλων των υπολοίπων
 που με δάκρια άλλοτε στα
 μάτια γεμάτα, σίγουρα από
 Ελληνική Περηφάνια και
 άλλοτε χορεύοντας με
 όλους μας δείχνανε αυτό
 που είναι το ζωντανό
 Ελληνικό παρών στο νησί
 μας. Τεράστια η

προσπάθεια της Δέσποι-
 νας Αρβανίτη που συντό-
 νισε και δημιούργησε το
 ανεπανάληπτο για τα 70
 και πλέον χρόνια γεγονός
 στο νησί μας. Το πανηγύρι
 μας προχωρά θα συνεχίσει
 γιατί έχει την ευλογία της
 Αγίας Παρασκευής, του
 Δεσπότη μας Φωτίου του
 Καθηγούρου Χριστόδουλου,
 του παπά-
 Παναγή και γιατί έχει
 κοντά του όλα τα παιδιά
 του που θα προχωρήσουν
 και θα το κάνουν όλο και
 καλύτερο. Μαζί μας ήταν
 κόσμος απ' όλα τα γύρω
 χωριά της Ν. Τενέδου, την
 Αθήνα, Πάρο, Ναύπλιο,
 Δράμα, Σέρρες,
 Θεσσαλονίκη. Ήταν φίλοι
 όπως ο Πέτρος
 Σουμελίδης, ο Γεώργιος
 Παπαγεωργίου φίλοι
 φίλων τους και πολλοί
 άλλοι που ένιωσαν εδώ την
 προσπάθειά μας και
 βρίσκονται κοντά μας
 είναι δεν είναι Τενεδιοί.
 Όλοι αυτοί στη συνέχεια
 μετά την επίσκεψή στο
 Νησί μας πρωτογνώρισαν
 τα πανέμορφα Μικρασια-
 τικά παράλια με όλο το
 ιστορικό τους μεγαλείο και
 λαμπρότητα φτάνοντας
 έως τη Σμύρνη μια επιλογή
 του πρακτορείου Χαλκι-
 δική Αράπογλου TOYRS
 το οποίο ευχαριστούμε.
 Μεγάλο ευχαριστώ στην κ.
 Ανδρομάχη την γιαγιά
 όλων μας που ακούραστα
 ξεχνώντας την ηλικία της
 περιδιαβαίνει τα σοκάκια
 του νησιού για να μας
 δείξει τα προγονικά μας
 σπίτια, ντάμια, και
 αμπέλια.

Πιστεύω ότι από κανενός
 τη μνήμη δε θα φύγει η
 μορφή των σαράντα ενός
 εναπομεινάντων Ελλήνων
 μαζί και του Τούρκου
 Δημάρχου, που σαν ένα
 χέρι σηκωμένο όλοι μαζί
 μας αποχαιρετούσαν μέχρι
 που χαθήκαμε στο βάθος
 του ορίζοντα ΘΑ
 ΞΑΝΑΡΘΟΥΜΕ...

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ του Χρήστου Ευδοκίμου

Ο φίλος μου, ο Γιάννης ο Κοκκινίδης, Τριγλιανός και κοντοχωριανός μου από την παλιά πατρίδα, μου έλεγε τις εντυπώσεις του από την Ραφήνα όπου πέρασε τις μέρες του Πάσχα, ανάμεσα σε συγγενείς και συμπατριώτες και όπου, φυσικά, λειτουργήθηκε στην εκκλησία της Παντοβασιλίσσας, της προσφυγίνας Τριγλιανής Παναγίας. Κάποια στιγμή σώπασε και βυθίστηκε σε σκέψεις. Κατάλαβα. Με τα φτερά της μνήμης και της φαντασίας, ο Γιάννης, αυτή τη στιγμή καταργεί τον χρόνο και τις αποστάσεις και βρίσκεται στην παλιά Τρίγλια. Αυτό το κάνει συχνά. Δεν έπεσα έξω γιατί σε λίγο άρχισε να μου διηγείται:

"Ήμασταν καμιά δεκαριά 'πανούκλες' - έτσι μας φώναζε μια γριά από τότε που της σπάσαμε το τζάμι - από πέντε ίσαμε δέκα χρονών, το Κωτσό, το Νικολό και άλλα παιδιά, παρέα αχώριστη και συμμορία σωστή. [Εκείνη την ημέρα από ώρα παίξαμε τους "αλεκούτηδες" (σβούρες) πάνω στην πλάκα του Χαζενέ (υδραγωγείο). Τους χτυπούσαμε αλύπητα με τα καμουτσίκια μας και εκείνοι γύριζαν με τρελά πηδήματα επάνω στο τσιμέντο. Είχαμε πια βαρεθεί το παιχνίδι και ετοιμαζόμασταν να πάμε κάπου να κάνουμε καμιά...ζημιά, οπότε βλέπουμε να περνά ο Σαλής, ο Τούρκος που τον πείραζαν όλοι και περισσότερο οι Τούρκοι, γιατί ήταν φοβητσιάρης και αγαθούλης και πάντα λερωμένος].

Τον πήραμε από πίσω και τον κοροϊδεύαμε. Εγώ, θυμάμαι, τον ακούμπησα και λίγο στα πιασινά με την άκρη της βέργας του

καμουτσικιού που το είχα για τον "αλεκούτη" μου αλλά αμέσως μετάνιωσα και τον λυπήθηκα καθώς τον έβλεπα να τραβά τον δρόμο τουαδιαμαρτύρητα. Τον πήγαμε ως την άκρη του τουρκομαχαλά και εκεί τον παρατήσαμε. Παραπέρα δεν πηγαίναμε. Φύλαγε τα ρούχα σου...]. [Υστερα βγήκαμε στα χωράφια και ρημάξαμε ένα μισιρλίκι (καλαμποκοχώραφο) γεμίζοντας τους κόρφους μας με χλωρά μισίρια. Ξαφνικά έπιασε βροχή και τρέξαμε να χωθούμε στο ζωκλήσι της Παντοβασιλίσσας]. [Μόλις όμως αντίκρισα το εικόνισμα της Παναγίας πάγωσα. Τα μεγάλα μάτια της κοίταζαν ολόγεια σε μένα, αυστηρά και επιτιμητικά, σχεδόν θυμωμένα. Τα χρειάστηκα. Καλά μου έλεγε η γιαγιά μου να μην κάνω κακές πράξεις γιατί η Παναγία τα βλέπει όλα! "Τα βλέπει και τιμωρεί παιδάκι μου", μου έλεγε. Τώρα καταλάβαινα πόσο είχε δίκιο η γιαγιά. Τραβιούμαι δεξιά, τραβιούμαι ζερβά πάω παράμερα σε μια γωνιά τίποτα! Όπου και να στεκόμουν, τα μάτια της Παναγίας γύριζαν σε μένα]. [Βγαίνω έξω και πετώ τα μισίρια απ' τον κόρφο μου. Ξαφνικά άστραψε και βρόντησε. Το τι έπαθα από την τρομάρα μου τότε δεν λέγεται. Βέβαια τα μισίρια τα πέταξα, αλλά την κοροϊδία που έκανα στον Σαλή που την βάζεις; Για να πούμε δηλαδή, μονάχα τα σημερινά. Αμ τα χτεσινά, τα προχτεσινά;]. [Έτρεξα μέσα στην βροχή, πήγα στην γιαγιά μου κι έπεσα στα πόδια της

κλαίγοντας, Της τα είπα όλα και εκείνη με παρηγόρησε. Μου είπε ότι η Παναγία όλα τα χωρνάει άμα την θερμοπαρακαλέσεις και της υποσχεθείς πως δεν θα το ξανακάνεις. Αυτό έκανα στην βραδινή μου προσευχή και ξαλάφρωσα]. [Από τότε δεν ξαναπείραξα τον Σαλή. Μάλωνα μάλιστα και τα άλλα παιδιά που τον πείραζαν: "Μη, βρε σεις, η Παναγία τα βλέπει όλα. Ούτε μισίρια ξανάκλεψα. Μονάχα, κάπου - κάπου στεκόμουν παράμερα και έβλεπα τους άλλους που πείραζαν κάποιον, που δεν θυμάμαι πως τον λέγανε]. [Αυτός είχε την συνήθεια να σταματά στο δρόμο τις όμορφες και να τις λέγει στιχάκια από το τραγούδι της "Σμαρώς". Και εκείνες τον άκουγαν φιλάρεσκα, χαχάνιζαν και έκαναν τσακίσματα όταν τις έλεγε: "Σμαρώ μου το φουστάνι σου το πεμπελλίδικο, στην Πόλη το κεντούσαν το σεβνταλίδικο. Σμαρώ μου που θα πάμε και που θ' αράξουμε, στου Μουδανιού τη σκάλα να κουβεντιάσουμε" και άλλα. Λέγανε πως το έπαθε από σεβντά. Κάποια Τριγλιανή καμωματού του έστειλε χαμόγελα και του έριχνε ματιές σαΐτες και τσουρούφλισε τα τζιγέρια του, αλλά όπως αποδείχτηκε ύστερα τον

κοροϊδεύε τον καημένο, η σκύλα]

[Πιστεύεις φίλε μου, συνέχισε ο Γιάννης, πώς έπειτα από τόσα χρόνια, σαν αντίκρισα στην εκκλησία της Ραφήνας τα μάτια της Παναγίας, ένοιωσα μέσα μου την ίδια ταραχή, όπως και τότε; Τώρα η Παντοβασιλίσσα είχε περισσότερους λόγους να είναι θυμωμένη μαζί μου. Δεν είναι μονάχα τα μισίρια της Τρίγλιας και ο Σαλής. Μαζί με τα χρόνια και τα βάσανα φορτώθηκαν και τόσες αμαρτίες στην καμπούρα μας. Ας είναι! Αυτή τα χωρνάει όλα, άμα την θερμοπαρακαλέσεις, όπως έλεγε και η γιαγιά. Άναψα το κερί μου και προσκύνησα με ευλάβεια και συγκίνηση την άγια εικόνα Της! Μεγάλη η Χάρη Της!]

["Θυμάμαι ακόμη...].

Εδώ διέκοψα τον φίλο μου.

[-Ε, Γιάννη του λέω φτάνει για απόψε! Άειντε να πληρώσουμε τα ρακούδια μας και να πάμε στο σπίτι γιατί κοντεύουν μεσάνυχτα και αν πούμε στις κυράδες πως ήμασταν ...στην Τρίγλια δεν θα μας πιστέψουν...].

Συμπατριώτες,

Στείλτε την συνδρομή σας στον λογαρό.

Εθνικής Τράπεζας: 223/480177.69

Ενισχύστε την εφημερίδα μας τα

"ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ"

Αυτοί που έφυγαν

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΛΠΑΚΗ-ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΚΗ

ΑΥΤΟΣ Ο ΤΟΠΟΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

"Δεν θα πεθάνω! Γιατί αγαπώ τη Ζωή και θέλω να ζήσω! Και γιατί πιστεύω στο Θεό και στους Αγίους!"

Μιλούσες πάντα ήσυχα και σίγουρα. Για τα μικρά και τα μεγάλα. Για τα σπουδαία και τα ασήμαντα. Ακόμα και για την αρρώστια σου. "Μην κάνεις τάματα! Είναι αμαρτία!" μου έλεγες με πίστη. "Θα γίνω καλά! Θα ζήσω, αν θέλει ο Θεός!" συμπλήρωνες.

Και γω ντρεπόμουν για το ...φτηνό αλισφερίσι που τόλμησα να κάνω με τον Θεό!. "Σου τάζω τόσα, δώσε τη ζωή και την υγεία στην Αναστασία!"

Κι έπαιρνα θάρρος απ' το κουράγιο, την υπομονή και την πίστη σου. Και σε πίστευα. Πίστευα πως τίποτα δεν θα σε χώριζε από το Νίκο σου, από τον Αντρίκο σου, από τον Πάρη σου. Από τη μάνα και τα' αδέρφια σου. Απ' τους μαθητές, τους φοιτητές, τους συνεργάτες, τους φίλους τους ανθρώπους όλους που αγαπούσες και σε λάτρευαν.

Γιατί σε ήξερα. Ήξερα πως τίποτα δεν άφηνες να μπει ανάμεσα σε σέν

α και στον κόσμο. Ούτε τις πολλές και σπουδαίες σπουδές σου, ούτε τον διδακτορικό σου τίτλο, ούτε τις μεγάλες σου διακρίσεις και τα τιμητικά διπλώματα, ούτε τις πανεπιστημιακές σου έδρες, ούτε την πολυπραγμοσύνη και το πολύπλευρο ταλέντο σου. Πολύ περισσότερο μια αρρώστια....Που δεν σε τρώαζε το όνομά της. Κι εξακολούθησες να δουλεύεις στον ίδιο ρυθμό. Όσπου σε τσίκισε σαν κλαράκι. Και σ' έστειλε στο Νοσοκομείο.

ΓΙΑΤΙ ΗΣΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΓΑΠΗΤΕΡΟΣ

Μέρες πάλευες. Κοιτώντας κατάματα το θάνατο. Προσπαχόσουν, πίστευες. Ένιοθες την αγάπη και την τρυφερή αφοσίωση της οικογένειάς σου και των φλων σου. Έκλεινες μες στα μάτια και την ψυχή την ομορφιά των παιδιών σου, τη μουσική απ' το μπαγλαμαδάκι του Αντρέα σου... Κι ύστερα κουράστηκες. Έγειρες το κεφάλι, λουλούδι μαραμένο απ' το νοτιά, έκλεισες τα μάτια κι αποκοιμήθηκες...

Σ' όλων τα χείλη πάγωσε η σιωπή, με το μοντάτο της κοίμησής σου... Γέμισε κόσμο και λουλούδια το σπίτι σου. Κι ο μικρός δρόμος του σπιτιού σου έγινε απέραντο δάσος στεφανιών. Κόσμος πολύς ολάκερη την ύχτα σε συντρόφευε. Ανάμεσά τους ο Δεσπότης, η Γερόντισσα και αδελφές απ' το μονασήρι της Χρυσοπηγής.....

Ο κόσμος βοιβός και βουρκωμένος σαν να 'ταν

Μεγάλη Παρασκευή, πλημμύρισε την εκκλησιά τα' Αϊ Νικόλα, το άλλο απόγευμα.

Κι ώρες πολλές περνούσε να προσκυνήσει και ν' αποχαιρετήσει το σκηνωμά σου.

Γιατί ήσουν η καλοσύνη, όπως είπε κλαίγοντας μια γειτόνισσά σου.

Γιατί ήσουν άνθρωπος αγαπητέρος, όπως είπε με σπασμένη φωνή ο Νομάρχης.

Γιατί ήσουν ο πονέρος της τέχνης και του

πολιτισμού, όπως είπε με θλίψη ο Δήμαρχος

Γιατί ήσουν το εκλεκτό παιδί του Θεού, όπως είπε με πίστη ο Δεσπότης.

Και τέλειωσε η εξόδιος ακολουθία κι ακούστηκε το "αιωνία η μνήμη". Κι ο κόσμος έστεκε. Γιατί ήσουν σαν τον Χριστό, όπως είπε ο παπα-Μανώλης...Που όποιος σ' άκουγε και σε γνώριζε ήθελε να σ' ακολουθεί... Κι όλοι σ' ακολουθήσαμε στο κοιμητήριο του Αγίου Λουκά....

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Γεννήθηκε στη Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής

Σπουδές:

1972 Δίπλωμα Σχολής Ηλεκτρονικών Θεσσαλονίκης
1980 Δίπλωμα Αρχιτεκτονικής Σχολής Πολυτεχνείου Άαχεν Γερμανίας. Ζωγραφική-Γλυπτική - Design στο Πολυτεχνείο Άαχεν.

1980-83 Υποτροφία της DAAD. Έρευνα στην Ιταλία και Ελλάδα
25-6-86 Απονομή του τίτλου του Δόκτορα Μηχανικού του Πολυτεχνείου Άαχεν στην Θεωρία της Αρχιτεκτονικής και Ιστορία της Τέχνης.

1986-90 Σπουδές στην Σχολή Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών Βούπερταλ Γερμανίας

Εργασία

Από το 1980 εργάστηκε ως Αρχιτέκτων Μηχανικός, ζωγράφος και χαράκτρια. Συμμετείχε σε διεθνείς εικαστικούς και αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς.

Από το 1985-91 δίδαξε Ιστορία Τέχνης και Αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο του Βούπερταλ

Από το 1983-93 υπήρξε υπεύθυνη στα λαϊκά Πανεπιστήμια Ντύσσελντορφ και Βούπερταλ για κύκλους σεμιναρίων τέχνης και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Έδινε διαλέξεις σε

Ευρωπαϊκά Μουσεία και Πνευματικά Ιδρύματα. Είχε στο ενεργητικό της περί τις 75 ατομικές εκθέσεις. Αρθρογραφούσε σε γερμανικές και ελληνικές εφημερίδες και σε περιοδικά τέχνης και λόγου.

Από το 1992 ήταν υπεύθυνη του Κέντρου Ευρωπαϊκών Πολιτιστικών Ανταλλαγών στα Χανιά.

Από το 1986-1993 ήταν εκλεγμένη στην Τοπική Αυτοδιοίκηση της περιοχής Βούπερταλ Γερμανίας.

Ήταν μέλος πολλών διεθνών και ελληνικών συνδέσμων.

Το 1994 έλαβε από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας την ανώτατη Τιμητική διάκριση (Μεγαλόσταυρος της Τιμής) για την προσφορά της στον πολιτισμό, στην συναδέλφωση των λαών και στον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό.

Ήταν σύζυγος του Νίκου Γεωργουλάκη, Πολιτικού Μηχανικού, και μητέρα δύο παιδιών. Ζούσε, εργαζόταν και αγωνιζόταν στα Χανιά.

Δίδασκε στο Πολυτεχνείο Κρήτης Τέχνη και Τεχνολογία και Ιστορία Πολιτισμού.

Ήταν Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. της Εταιρείας Τουρισμού Κρήτης.

Το 1998 εκλέχτηκε Νομαρχιακή Σύμβουλος και ορίστηκε Πρόεδρος της Νομαρχιακής Επιτροπής Τουριστικής Προβολής... Κι η δράση της εκεί δεν περιγράφεται...

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Το παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών στις 4 Ιανουαρίου διοργάνωσε τον πρωτοχρονιάτικο χορό και συγχρόνως την κοπή της πίτας του στην ταβέρνα "Σαλλιάρης" στην Ν. Τρίγλια με απόλυτη επιτυχία. Στο χορό συμμετείχαν μέλη του Συμβουλίου του Συλλόγου των απανταχού Τριγλιανών καθώς και μέλη του Συλλόγου από την Θεσσαλονίκη που μαζί

με τα μέλη του Παραρτήματος που γέμισαν ασφυκτικά το κέντρο. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν οι βουλευτές του νομού μας κ.κ. **Πάππας** και **Φλωρίνης**, ο Ν.Σ. κ. **Ασλάνογλου**, ο πολιτευτής κ. **Βαγιονάς**, ο πρώην βουλευτής κ. **Γιοβανούδας**, ο πρώην πρόεδρος και η ψυχή του συλλόγου μας καθώς και Δημοτικός Σύμβουλος κ. **Μήτσου**, ο Δημοτικός

Σύμβουλος κ. **Μουχτάρογλου**, ο πρόεδρος του Παγχαλκιδικού Συλλόγου κ. **Βρασίδης Κυριαφίνης**.

Η επιτυχημένη βραδιά κύλησε με πολύ κέφι, χορό, καλό φαγητό και ωραία γλυκά τα οποία πρόσφερε ο Σύλλογος μαζί με την υπόσχεση να ξαναβρεθούμε στην κοπή της πίτας και στον Αποκριάτικο χορό του Συλλόγου στη Θεσσαλονίκη.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ "ΠΑΝΑΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΗ"

Στις 16 Ιανουαρίου και στις 5 Φεβρουαρίου το Παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών διοργάνωσε δύο επισκέψεις στην "Παναγία Φιλανθρωπινή" για γυναικολογικές εξετάσεις και μαστογραφία.

Συνολικά εξετάστηκαν 90 γυναίκες.

Ευχόμαστε σε όλες καλά αποτελέσματα.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

Την επόμενη Τρίτη μετά το χορό, οι γυναίκες του Συλλόγου οι οποίες συγκεντρώνονται κάθε δεύτερη Τρίτη έκοψαν την πίτα μέσα στην αίθουσα του Συλλόγου μας. Η κ. **Τέρψη Χατζήπαππου** πρόσφερε ένα ποσό με το οποίο προμηθεύτηκαν τα γλυκά, την πίτα και ένα ωραίο δώρο το οποίο

δόθηκε στην κυρία που κέρδισε το φλουρί της πίτας.

Οι κυρίες που παρευρέθηκαν πέρασαν πολύ όμορφα όπως πολύ όμορφα περνούν κάθε δεύτερη Τρίτη του μήνα που βρίσκονται στο Σύλλογο.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Στις 16 Φεβρουαρίου το Δ.Σ. του Παραρτήματος επισκέφθηκε έναν από τους πρωτεργάτες και παλιό Γραμματέα του Συλλόγου μας τον κ. **Σταύρο Σακελλαρίδη** ο οποίος εργάστηκε επί πολλά χρόνια για τον Σύλλογο και πρόσφερε πάρα πολλά μαζί με τους άλλους συνεργάτες που πρωτοστάτησαν στην ίδρυση και λειτουργία του Συλλόγου μας, **Στεργίου**, **Χατζήπαππου**, **Δουμάνη**,

Μπόλκα και άλλους.

Χάρηκε και συγκινήθηκε πάρα πολύ με αυτή την επίσκεψη όπως συγκινήθηκαμε και εμείς γιατί είδαμε ότι όσα χρόνια κι αν περάσουν αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν τον Σύλλογο σε ξεχωριστή θέση στην καρδιά τους και ότι αυτή την αγάπη τους κατάφεραν να την μεταδώσουν και στα παιδιά τους, τα οποία είναι επίσης κοντά στον Σύλλογο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις 14 Απριλίου ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια οργανώνουν εκδρομή στον Παλιό Παντελεήμονα.

Παρακαλούνται όσοι θέλουν να συμμετέχουν να το δηλώσουν στα μέλη των Συμβουλίων.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Την παραμονή των Χριστουγέννων τα μέλη του Συμβουλίου του Παραρτήματος του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών μοίρασαν τρόφιμα και γλυκά σε άπορες οικογένειες καθώς και σε μοναχικούς και ανήμπορους ανθρώπους του χωριού. Έμειναν για

λίγο μαζί τους συζήτησαν, έδωσαν ελάχιστα αλλά οι ίδιοι πήραν πολύ περισσότερη χαρά και ικανοποίηση όταν είδαν ότι αυτοί οι άνθρωποι τους περίμεναν μια και αυτή η ενέργεια γίνεται χρόνια τώρα από μέρους του Συλλόγου μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Κονταξής Ευθύμιος και η κα Μαρούδα Μπαλαμπάνη

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Συρόπουλος Ιωάννης και η κα Ζουμέκα Χριστίνα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Κωνσταντίνο.

Ο κ. Φουλάτος ΚΥΛΑΦΙ και η κα Σκέμπι Ιονίλα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ελένη-Χρυσούλα.

Ο κ. Κατσαρός Χρήστος και η κα Μαλακόζη Άννα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Βασίλειο.

Ο κ. Τσιστικός Δημήτριος και η κα Σάλτου Αναστασία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Τριανταφυλλιά.

Ο κ. Κατσαβός Νικόλαος και η κα Παπαδοπούλου Παρασκευή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Γεωργία.

Ο κ. Φαθάς Κωνσταντίνος και η κα Μπουλάκη Παρασκευή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Φιλαρέτη.

Ο κ. Γιάννογλου Θεόδωρος και η κα

Κουκοράβα Μαρία βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αθανάσιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Γαρίτσης Γεώργιος ετ. 69
Στεφανή Μαρα ετών 88
Βουλγαράκης Αναστάσιος ετών 74

Αποστολίδου Αθανασία ετών 73

Μπεικόπουλος Απόστολος ετών 73

Κεραμετζής Γεώργιος ετών 72

Μωρέλης Ξυστράτιος ετών 87

Καγιόγλου Ευστρατία ετών 94

Μαστραντώνη Γιαννούλα ετών 71

Μαγκόζης Νικόλαος 47

Βούλγαρη Ελευθερία 82

ΣΥΓΧΑΡΙΗΤΗΡΙΑ

Στην Ευμορσία Βαμβακά του Χρυσοστόμου που αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Στην Δέσποινα Βαμβακά του Χρυσοστόμου που απέκτησε πτυχία και Master Πληροφορικής από

Πανεπιστήμιο του Λονδίνου.

Η γιαγιά τους Ευμορσία Βαμβακά τις εύχεται συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Για την εφημερίδα μας “Τριγλιανιά Νέα”.

Η κ. Τερψιθέα Χατζήπαππου και η οικογένεια Αριστοτέλη Ναλία εις μνήμη της ανιψιάς και εξαδέλφης τους Τασούλας Καπάκη καταθέτουν 100 Ευρώ στο σύλλογο αντί στεφάνου.

Ο κ. Μάνιος Δημήτριος υπέρ του Συλλόγου 10.000 δρχ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Σύλλογός μας και το Παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια, πενθούν το χαμό της πανάξιας συμπατριώτισσάς μας Αναστασίας Βασ. Καπάκη-Γεωργουλάκη και απευθύνουν τα θερμά συλλυπητήριά τους στην μητέρα της, στα αδέρφια της, στον σύζυγό και στα παιδιά της.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ - ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΑΠΑΚΗ-ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΚΗ

Γεννήθηκες και βλάστησες στη Νέα Τρίγλια Άνθισες και κάρησες στη μεγαλόνησο, την Κρήτη. Τα χρόνια στη ζωή σου λίγα. Τα βραβεία στη ζωή σου πολλά.

Ο Βοριάς κατεβάζει τα δάκρυσά μας για να τα αφήσει στο χώμα το κρητικό που σε σκεπάζει, κι εκείνα θαμπώνουν και στεγνώνουν απ' τη λάμψη του έργου που έσπειρες στα Χανιά, στο Ηράκλειο. Άνθρωπος με μεγαλείο, έργο με μεγαλοπρέπεια.

Βίος - ιδιωτικός και δημόσιος - με ήθος, αξιοπρέπεια και δράση και όραμα.

Χαιρετούμε το αθάνατο σου έργο.

Αποχαιρετούμε τη θνητή μας Τασούλα

Οικογένεια

Γεωργίου Μετζίκη.

ΚΑΒΑΦΗΣ ΚΑΙ CARPE DIEM Επιμέλεια: Νίκου Δημητριάδη

Του μέλλοντος οι μέρες στέκονται μπροστά μας σαν μία σειρά κεράκια αναμμένα χρυσά ζεστά και ζωνρά κεράκια

Οι περασμένες μέρες πίσω μένουν μία θλιβερή γραμμή κεριών σβησμένων τα πιο κοντινά βγάζουν καπνό ακόμη, κρύα κεριά λυωμένα και κურτά

Δεν θέλω να τα βλέπω με λυπεί η μορφή τους και με λυπεί το πρώτο φως τους να θυμούμαι. Εμπρός κοιτάζω τα' αναμμένα μου κεριά.

Δεν θέλω να γυρίσω να μη δώ και φριξώ

τι γρήγορα που η σκοτεινή γραμμή μακραίνει. ΤΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΣΒΗΣΤΑ ΚΕΡΙΑ ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΝ!!!

Μετά από αυτό το συγκλονιστικό ποίημα του 1899 του Καβάφη και σκεπτόμενος τις μέρες που έχουν περάσει από τη ζωή μας νοιώθω ότι η ζωή μας περνάει τόσο γρήγορα που στην σκέψη μόνο της αιωνιότητας της φύσης είναι σαν το ανοιγοκλείσιμο ενός ματιού.

Γι' αυτό και οι Ρωμαίοι έλεγαν το CARPE DIEM (άδραξε τη μέρα) γιατί κάθε μέρα που περνάει, περνάει για πάντα.

Κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται αυτή την ημέρα, δεν ξαναρχεται. Όχι

μόνον ευκαιρίες για χρήματα, μάθηση, φιλίες, σχέσεις, διασκέδαση.

Εννών για ευκαιρίες για κάτι καλό, να κάνουμε όνειρα, να πούμε σε ένα αγαπημένο πρόσωπο τι σημαίνει για μας, να δώσουμε χαρά.

Η ζωή μας είναι ασήμαντη στο γενικότερο πλάνο της φύσης, που μόνο με την δημιουργική μας προσφορά θα καταφέρουμε να μείνουμε ζωντανοί στην μνήμη κάποιων ανθρώπων.

Κάποιοι πολέμησαν για να μας δώσουν ελευθερία, να ζούμε και να σκεπτόμαστε, κάποιοι μέσω της επιστήμης μας άνοιξαν δρόμους για καλύτερη ζωή.

Άλλοι μας ανύψωσαν την ψυχούλα μας με την τέχνη και την λογοτεχνία. Εκείνος μας δίδαξε την υπεροχή της

αγάπης.

Δεν ξέρω αν και εμείς θα καταφέρουμε να κάνουμε κάτι που θα μας θυμούνται οι άλλοι.

Αυτό το κατάφεραν λίγοι! Εμείς όμως πάντα πρέπει να προσπαθούμε στην καθημερινή μας ζωή. Αλλιώς θα έλθουμε και θα φύγουμε χωρίς να έχουμε ζήσει.

Τουλάχιστον ας τα μεταδώσουμε στα παιδιά μας, και ίσως ποτέ δεν ανακαλύψουμε αν αυτά, παίρνοντας την σκυτάλη από εμάς, κατάφεραν κάτι καλύτερο απ' ότι εμείς.

Γι' αυτό λοιπόν επειδή τα σβηστά κεριά πληθαίνουν πάρα μα πάρα πολύ γρήγορα, ας αδράξουμε την μέρα, την κάθε μέρα μας να την ζήσουμε όσο καλύτερα και όσο πιο μεστά γίνεται.

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΤΟ ΣΟΥΦΛΑΡ

του καθηγητή Δημοσθένη Πετράκη

Αυτά που καταθέτω, είναι μαρτυρίες του αιώνηστου πατέρα μου, Πετράκη Νικολάου του Δήμου ο οποίος γεννήθηκε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και απεβίωσε στο τέλος του ίδιου αιώνα.

Οποίες παρενθέσεις-διευκρινήσεις είναι προσωπικές μου. Στο Σουφλάρ, που ήταν η έδρα του Τούρκου Αγά που εξουσίαζε τους Τούρκικους μαχαλάδες Σουφλάρ Ντόμπουρλο, Μπόζαλα, Μπαριακλή, Παζαρλή, Καράτεπε κ.λ.π. η Ιερά μονή Βατοπεδίου Αγίου Όρους η οποία ιδρύθηκε γύρω στο 985 μ.Χ. αποφασίζει στο μισό του 18^{ου} αιώνα, να ιδρύσει το Μετόχι, στην καλή μεριά "Καλαμαριά" και μάλιστα στο Σουφλάρ.

Αξιοσημείωτη είναι ότι η γειτονία των Μονών μεταφέρεται και στα μετόχια όπως Ζωγράφου (Βουλγαρικό), Χελανδάρι (Σέρβικο), Κωνσταμονίτου (Ελληνικό) για λόγους επικοινωνίας και μεταφορές αγαθών.

Στο Κοράνιο, αναφέρεται ο σεβασμός στις μονοθεϊστικές θρησκείες. Τα προνόμια που δόθηκαν στην Εκκλησία, επιτρέπουν την ίδρυση των μετοχίων και συμβαίνει στον τόπο αυτό να συνυπάρχουν και να συνεργάζονται Χριστιανοί Τούρκοι Εβραίοι. Οι Χριστιανοί με τις Εκκλησίες και τα μετόχια.

Οι Τούρκοι με τους μαχαλάδες. Οι Εβραίοι με το εμπόριο.

Το 1890 είναι η χρονιά της αστόχιας. Την επόμενη χρονιά η σοδειά πολύ μεγάλη. Ο Σαούλ, Εβραίος επιχειρηματίας το 1891 έχτισε τη Μαγαζάρα, που βρίσκεται μέχρι σήμερα στην παραλία της Ν. Τρίγλιας και αποθηκεύει τα προϊόντα, που προμηθεύεται από Χριστιανούς και Τούρκους.

Θεμέλιος λίθος για το κτίριο του μετοχίου, τίθεται την άνοιξη του

1909. Στην Πορτάρα υπάρχει ένας σταυρός με τα γράμματα Β(α), Τα(ο)Π(ε)Δ

(ι) και το έτος 1909.

Σαράντα (40) μάστορες και άλλοι τόσοι βοηθοί (Αρβανίτες) εργάζονται και μέσα σε τρία (3) χρόνια τελειώνει το κτίσμα.

Το Πυργάκι (καρακόλι) που βρίσκεται στη νότια πλευρά του κτηρίου, γίνεται για να στεγαστεί η Τούρκικη Αστυνομία.

Το κτίριο του Μετοχίου γίνεται για τους μοναχούς με τα διακονήματα, του Οικονόμου, παραοικονόμου, δοχειάρη (αποθηκάριο), Μάγειρα, Τραπεζάρη, Αρχοντάρη, εκκλησιάρχη, Βαρδονάρη ή Χατλάρη (για τα ζώα), Μάγκικπα (φούρναρη).

Στα μετόχια εργάζονται οι οικογένειες του γερο-Δήμου, γερο-Αναγνώστη, γέρο-Βασίλη, γέρο Γιώργη, γέρο Θανάση, γέρο Νέστορα, γέρο Δημήτρη κ.λπ. όλοι πρόγονοι των οικογενειών που μένουν σήμερα στην γειτονιά των εντοπίων "Πετράκη, Παλιόκα, Μερσινά, Κακαρίκα, Βαλανά, Λάμπρου, Λιάκου, Μανιάτη, Ζαγκλιβερινού, Γερακούδη, Γεροχρήστου, Καλαμπόκα, Χλωρού, Κανούλα, Μποτόλα, Τσολάκη, Λίβανου, Λουλουδή κ.λπ.)

Η κάθε οικογένεια είχε και την ευθύνη σε κάποιο τομέα. Έτσι υπήρχε ο Κεχαγιάς, ο Κεραλής, ο αμπελουργός δενδροκόμος, ο γεωργός. Ο παππούς μου ήταν κεχαγιάς. Τα παιδιά βοηθούν τους γονείς στις δουλειές. Ο πατέρας μου και η αδελφή του Μαρία όταν ήταν μικρά παιδιά έβαζαν το άχυρο στα παχνιά για τα ζωντανά.

Ο συχνός Εκ/σμος στον Άγιο Αθανάσιο, ασυνείδητα στα δύσκολα χρόνια γίνεται και το Σχολείο για τα μικρά παιδιά. Όσα είναι έξυπνα οι γονείς τα στέλνουν στον Πολύγυρο ή Επανομή για σπουδές.

Στα Αγιοαθανάσια, στο κουρμπανι όταν χορεύουν μπροστά ο γερο-Δήμος, η κοπελιά Ελένη (Ζαγκλιβερινού) ή η

Χαρίκλεια (Καλαμπόκα) από ευχαρίστηση ο Αγάς, ρίχνει πιστολιές. Υπήρχε αλληλοσεβασμός στην τότε κοινότητα.

Στα μετόχια, συνήθως εργάζονταν οικογένειες που συνδέονταν με συγγένεια, γι' αυτό όταν τα αγόρια μεγαλώνανε, αναζητούσαν την τύχη τους σε κάποιο άλλο μετόχι.

Εκτός από το υπάρχον κτίσμα, υπήρχαν και άλλα κτίσματα, όπως αχυρώνες, στάβλοι, μαντριά, σπίτια, βρύση, στέρνα, ελαιοτριβεία. Εδώ μπορώ να αναφέρω, ότι η δημιουργία του ελαιοτριβείου, συνδέεται με την ύπαρξη των αιωνόβιων δένδρων ελιάς, σύμφωνα με τη μαρτυρία του αιώνηστου καθηγητή στην Αγία Αναστασία Χαράλαμπου Τεργιακή, στις αιωνόβιες ελιές στρατοπέδευσε ο Μέγας Αλέξανδρος, όταν έκανε την εκστρατεία εναντίον της Ολύμπου.

Για τα σπίτια θα πρέπει να αναφέρουμε ότι τα Τούρκικα είχαν τον οντά και τα χριστιανικά ένα μικρό παραθυράκι με σιδεριά και φεγγίτη στην οροφή. Ο φεγγίτης χρησιμοποιούνταν και ως ηλιακό ρολόι.

Μία λεπτομέρεια που θυμόταν ο πατέρας μου, ήταν ότι στα μετόχια που δούλευαν οι προγονοί μας όταν υπήρχαν οικογένειες με πολλά παιδιά (8-10), τους επέτρεπαν να έχουν παράλληλα με τα καλογερικά πρόβατα, λίγα δικά τους για να εξασφαλίσουν γάλα για τα παιδιά τους. Επίσης λίγο αμπέλι για τα σταφύλια τσίπουρο-κρασιά.

Ο γερο-Δήμος έτυχε τέτοιας εύνοιας από το Βατοπειδινό μετόχι. Απτή ήταν και η ονομασία τότε για τον τόπο αυτό.

Με την απελευθέρωση της Μακεδονίας, φεύγουν οι Τούρκοι. Με την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1922, φεύγουν και οι μοναχοί από το μετόχι.

Από εκεί και πέρα το

κτίσμα χρησιμοποιείται για κάποιο χρονικό διάστημα για Σχολείο, μέχρι να δημιουργηθεί αυτό που βρίσκεται στο κέντρο του χωριού.

Για χρονικό διάστημα, φιλοξενείται η Ελληνική Αστυνομία.

Με την κατοχή και το κάψιμο του χωριού από τους Γερμανούς μένουν οικογένειες, όπως του Ζαγκλιβερινού, Αραμπατζή κ.λπ.

Επανερχεται η Ελληνική Αστυνομία, μέχρι που μετακομίζει στο παλιό κοινοτικό.

Οι οικογένειες του Μαχαλά, μένουν για μικρό χρονικό διάστημα και παίρνει το όνομα Πολυκατοικία.

ΤΑ TEA έχουν τα γραφεία τους.

Μετά εγκατάλειψη. Θυμάμαι τον πατέρα μου και όλους τους μεγαλύτερους που μας μαλώνανε, για να μην πειράζουμε, το παραμικρό από το κτίσμα. Να μη σπάσουμε τζάμια κεραμίδια με τις πέτρες.

Παράπονο τον έπιασε όταν ήρθαν μερικοί από το κάτω χωριό και πήραν τα παράθυρα τις πόρτες, τους παραστάτες για ξύλα. Είπε χαρακτηριστικά. Βέβαια δεν το πονάνε, δεν φάγανε ψωμί από εδώ.

Όταν έφυγε η Αστυνομία και βγάλανε τα συρματοπλέγματα δημιουργήθηκε το γήπεδο των ποδοσφαιρικών ομάδων Εντοπίων "ΠΟΕ" μεγάλων-μικρών. Μπάλλες από κλαδί πουργαριού, από πανί και μετά λαστιχένια. Το Υπουργείο Πολιτισμού το έκρινε διατηρητέο.

Οι εργασίες της αποκατάστασης συνεχίζονται αλλά με αργόρρυθμό.

Η επαναχρησιμοποίησή του ως γίνε με λαογραφικό μουσείο, βιβλιοθήκη και γιατί όχι Δημαρχείο.